

L'Estiuada ~ Periodich nacionalista

Sortirà cada divendres durant l'istiu

Redacció y Administració: Carrer de Vich, 9

Any II

Sant Hilari Sacalm, 2 Juliol de 1909

Núm. 14

ELS INTRANSIGENTS

Lo que'n els primers anys del renaixement de nostra Catalunya succeïa en els apòstols de catalanisme, sembla que torna a reproduir-se de bell nou en aquets moments de crisis de veritable Nacionalisme.

Me refereixo a la forma desconsiderada de censurar que's usa contra determinats elements que guiats tant sols per un alt esperit altruhista propaguen arreu l'integritat de les doctrines netament Nacionalistes.

Y es trist que'n aqueixa época de veritable espectació política y social es tinga un concepte tant migrat de lo que representen els nostres ideals!

Fa pena que siguen homes anomenats Nacionalistes els qui fàcilment, per qüestions secundaries, casi abdiquen del ideal salvador de les llibertats catalanes.

Y a nosaltres, als joves Nacionalistes, ens diuen exaltats intransigents y utòpics irònicament, com si fossem enemics; més no recularém un sol pas en el camí de nostres conviccions; no'ns dol que se'ns motegi; puig som intransigents y no consentirém res, ni en nom de cap cosa, la més lleu claudicació de nostres ideals. Lo que si'ns dol, que en nom del catalanisme s'hagin fet actes que desdiuen completament del esperit seriós y veritablement català del nacionalisme, ens dol que d'ensà del periode constructiu (?) y de la renovació progresiva del nacionalisme (?) en una paraula; desde que existeixen divisions entre 'ls nacionalistes, s'es acabada la feina de propagar la doctrina catalanista, son arreconades les Bases de Manresa y ja ningú's preocupa de fer obra purament catalanista, practicament Nacionalista. Els periòdichs catalanistes tenen de plegar, els teatres catalans deserts, les institucions patriòtiques, ben lluny de lo que tindrian d'e-ser, les poques escoles catalanes, en prou feynes poden sostenirse. No més per la política hi han energies, no més per la política's fa remoure'l poble.

Nosaltres, els exaltats, els intransigents, els boigos; desde'ls cims més alts d'aquestes montanyes, que encare cerven vius els recorts dels Moragas y 'ls Serrallongas, ne protestarém sempre, si es que's volgués ofegar la veu del veritable Nacionalisme. Y les nostres veus esdevindrán més fortes en cada nova abdicació de nostres drets de catalans; y les nostres

veus retrunyirán en l'espai, devallant fins al plà y arreu de nostra terra, hont tart o d'hora farán oirse fent reviure potent y vigorós l'ideal deslliurador de nostra Catalunya

JOSEPH CLAPÉS SUREDA

El guarda urbà D. JOSEPH RODÓ d'uniforme. Està encarregat durant l'istiu, de fer complir estrictament les ordenances municipals y tot lo que pertany a l'higiene pública.

RECORT

Pels amichs de «L'Estiuada»

Avuy, passant per un vell pont de fusta qui's mira en l'aigua fangosa y bruta de l'Onyar, he vist uns noys petits, alegres, enjogassats, trajinant ab joya de dia de festa, brims de llenya y cabassos vells y cadires trencades que anaven apilant, apilant tot l'entorn d'una estaca. Y trevallaven ab fé els bordegassos y de tot arreu ne venien carregats de llenya pel foch tradicional de la nit bella.

Y m'ha plagut la fé infantívola dels noys carregats y fadigats ab l'atràfeh, qui d'en tant en tant feyen ganyotes quan una gota de suhor lliscant galtes avall els arribava als llavis.

Y tot plaguentme he somrigut ab certa ironia. ¡Oh, l'il lusió dels noys de treballar setmanes y setmanes aplegant llenya per cremarla en un quart de la nit gloriosa!

Els noys anaven aplegant brims; el sol lluí vessant riuades de foch pel cel; l'aigua de l'Onyar, devallava fangosa, bruta...

La visió dels preparatius pel foch de Snt. Joan m'ha dut l'evocació d'una gloriosa nit passada entre vosaltres, amichs.

Escrich aquestes ratlles devant d'una finestra orlada de fulles verdes; els llesamins posen bellíssimes taques blanques en la garlanda.

La grisor gironina es com un clapet d'ombra entre la maravella de verdor dels camps qui mes enllà s'extenen dient cántichs de vida apassionats y ardents.

Mor el dia en un petó, el darrer, lúbrich del sol á la terra qui s'extremeix voluptuosa. Una flaira de sensualitat impregna l'ambient ahont la pols juga ab els raigs de sol, damnantse

En mitj d'un triomf de llum s'enfonsa el sol entre montanyes; les vostres, gegantines, reben el darrer raig.

Es tota pau la terra, tota calma.

Canten la darrera estrofa els arbres ab el vent entre les fulles y a n'el vent donen la fragancia de llurs flors les acacies blanques, les acacies rosades, les acacies verges, les acacies enrogides per la mirada rohenta de l'istiu.

Es el capvespre de una serenitat maravellosa. La remor armónica del dia decreix cap al cant monoritmich de la nit, qui porta evocacions de somni ahont dancen els recorts.

L'estridencia de les cigales recorda la vida entre la calma del nocturn que canten dolçament les estrelles en el vellut blau y espléndit del cel.

En nit com aquesta, bella com aquesta, jo vaig fruir ab vosaltres un espectacle grandios en vostre poble. Plaume el recort.

Baix el cel estrellat, per la blanca carretera, voltats per la lluminositat de la nit, avançarem cap a la roca qui serena s'alçona com atri sagrat ahont hagués d'encendre's el foch de sacrifici als deus implacables. Y avançava el poble seriós, sense crits de quitxalla, mirant al cel de fit a fit —¿Li exigia potser que reflectés el calor del foch qui anava a encendre's sobre el Deu a qui's sacrificava per fondreli les cadenes que'l lligaven anys feya?—

Y altres fogueres, ja enceses, enrogien el cel fent groguejar la llum de les estrelles vergonyoses, quelcom assombrades de l'espectacle de magnificencia qui era en la terra ahont les fogueres florien per tot arreu com vegetació exuberanta de flors oferta en toya d'entussiasme a la Patria captiva.

Y avançava el poble ab l'entusiasme brollant del cor als llavis qui's crispen retinguent el cant apassionat de l'himne qui pugna per florir en els pits com en el cel floreixen les estrelles, com en la terra les fogueres llampeguejen.

Y sonen trets al lluny y sonen acorts vibrants de cornetes al cim d'una serralada qui troven en altres serralades veus amigues qui responen.

Y en el cel posen les flamarades ràfegues d'or rogench y l'immens anfiteatre de montanyes il·luminat arreu, sembla immensa cistella vessant de flors, alçant-se ab gest de triomf en la nit bellament lluminosa!

Al cim la roca, anomenada *Roca d'en Plà*, guspireija una petita flama qui creix y s'alça y s'etorç y brilla ab magestat d'antorxa qu'il·luminés el naixement de un Deu triomfant en les tenebres. Y la flama s'alça, y s'alça l'entusiasme retintgut en els cors, y brolla dels llavis el càntich del poble més alt encare que les flames de la foguera ab modalitats de una grandiositat maravillosa.

¡Oh, Sant Hilari, poble gran en ta petitesa, com t'engrandires aquella nit amorosissima! ¡Com s'alça ta veu enèrgica en mitj del temple de magestat de la naturalesa! ¡Ab quin bell geste doblares la ferria corona d'amor y de sinceritat, ab que consagrades aquella nit ton present a la Patria Catalana!

Com un símbol, jo voldria veurer are la blanca má d'alguna damisela estiuejanta qui alçés una corona de flors al cim del vostre poble, mentres d'aquest s'alçessin com en la nit hermosa els versos virils que cantàrem:

«Catalunya, Comptat gran,
tornará a ser rica y plena!»

Y qu'aquets versos troessin ressó en altres montanyes y en altres cors ab un crit com aquet meu, ben ferm, ben enèrgich, de: ¡Visca Sant Hilari!

ALBERT DE QUINTANA.

SIGUEMHI TOTS

Nostre poble está atravessant actualment un període evolutiu de grandiosa transcendència y cal que tots els bons fills «únichs que ho son del poble» ho tinguin en la més alta consideració. Ell marxa ab passos agegantats y decidits en busca del progrés y del benestar, siguent aqueixos sens dupte los moments més crítichs en la vida dels pobles.

Tot poble que creix ràpidament perque té ganes de formar part integrant dels pobles forts majors d'edat, necessita al seu auxili gran mena de forces. les que empenyentlo viaranys enllá el portin a assolir l'ideal seu de vida esplendorosa. Nostre poble está febrós d'expandirse, de progressar y de ferse gran y nosaltres tenim que donar tota classe de facilitats

a n'aquesta expansió, qu'es sens dupte la que'ns ha de redimir, obrintnos per tots indrets vies que'ns comuniquin directament ab els altres pobles y puguin de aqueix modo penetrar ab més facilitat els adelantos que disfrutin.

Aquell, donchs, que siguent fill del nostre poble li porti un bocí d'afecte, té obligació de contribuir al desenrotlló d'aquest perfeccionament que la necessitat imposa y que recau en benefici de nosaltres mateixos.

Trevallem, lluitem. No volgueu ab vostra passivitat arrancar de socarrel les ilusions ja nascudes precursoras de sensacions noves, jo vos ho prego desde'l fons de la meua ànima. contempleu com el poble avansa llensantse a la lluita pel nou benestar; seguimlo, apoyemlo fermes y serens ab nostres forces morals y materials y obtindrem d'eix modo nostre bell somni.

S. VIADER

INTIMES

Des que les penes hi nien
en el fondo del meu cor,
m'aveso a guaytar endintre,
dintre de mi, ben reclos
els pensaments s'agombolen
en l'estansa del meu front,
y'ls sentiments, del cor ixen,
entreveient bells recorts.

Y'm plau veurer la gran lluita
qu'emprenen el cap y'l cor;
quan, a voltes, s'agermanen;
y a voltes, son vencedors,
passantse, de l'un a l'altre,
el ram de flor del triomf.

Avesat de guaytá' endintre,
vaig per la terra tot sol;
quan segueixo en romatge
les cingleres dels alts monts;
quan, pensatiu, m'escorcollo
la remor dels goigs profonds
y quan per entre les boscúries
m'atrapen y'm diuen: bonj.

Guaytá' endintre, ben endintre,
es el meu únich consol,
per oblidar els agravis
y oblidarme d'aquest mon.
Ja que tots, amichs y amigues,
al veurem en la disort,
m'han deixat entre mes penes,
pobrets! perque estieh tristoy!

Y no saben l'alegria
que linch, de regirá' el fons;
contemplant la lluita eterna
que mouhen el cap y'l cor!

J. GAYRIBERT

L'ESCOLA Y L'HIGIENE

Siguent l'Higiene l'art de conservar la salut y preservarla de les enfermetats, mantenint l'equilibri en les manifestacions orgàniques, estudiant quant contribueix a sostenir dit equilibri, y siguent l'escola l'aprenentatge de la vida y el començament d'ella, hauriem de tenir viu interès en que'ls edificis escolars y salons-escola reunissin el major nombre de condicions higièniques.

A l'escola hi haurien d'haver maneres de posar en pràctica totes les regles y preceptes que conduheixen a combatre les enfermetats que poden originarse de la aglomeració de moltes persones y als

agents que perjudiquen a la vegada a una col·lectivitat

S'ha demostrat que representant en tres terços la mortandat a España, els petits contribueixen ab dos a pagar tant dur tribut. Moltes son les causes que determinen les enfermetats precursoras de la mort, y no és de les menys importants la falta d'higiene de les estancias destinades als noys.

Es tant important l'higiene escolar, que no's necessiten pas grans coneixements per compendrela la seva importància, sols falta que hi fixem la nostra atenció, perque una gran majoria s'ho mira ab indiferència, o millor dit, no s'ha prè la molestia tant sols de pensar que es de gran necessitat y tot perque aquesta majoria ignora o no ha calculat els seus efectes, que son evitar les enfermetats en una edat en que'ls noys tenen tanta propensió a contraurelles, conservar y vigoritzar la salut, que es «l'unitat que dona valor a tots els zeros»; la base de prosperitat de totes les families, ja que sense salut la vida té poch atractius. Les conseqüències de la falta de salut son desastroses, perque no poguent dedicarnos al treball, se'ns fa difícil adquirir recursos pera subvenir a les necessitats del cós, y si no satisfem les necessitats físiques aviat se'n ressent l'esperit en virtut de les relacions que existeixen entre'l cós y l'ànima. L'higiene prevé contra les deformacions de l'organisme del noy causades per posicions vicioses de l'alumne y per defectes del material, y per aixó tenen gran importància en els ordres higiènich y de la educació física els exercicis corporals. Totes les escoles haurien d'estar provehides de gimnàs en el qual per medi d'exercicis ordenats se desenrotllin normal y progressivament les forces del cós, dotantlo d'agilitat y gracia, mantenint l'equilibri y armonia en l'orde fisiològic, y restablintlos si han sofert alteració.

Li correspon a l'Estat l'obligació d'enriquir les escoles de material escolar higiènich y pedagògich, y de procurar que aquestes siguin verdaders centres de cultura ahont l'educació pugui darse física, intelectual y moral y ja que ho té descuidat, siguem nosaltres qui ho fassi, valguentnos dels medis que tinguem a ma, perque recordem qua'ls pobles no han començat a ser grans y forts fins que han tingut bones escoles y esmerada educació.

FRANCISCO FONT

Arbucias, Juny de 1909.

Aigua picant

DE LES FESTES MAJORS

Han passat els tres dies de la Festa Major. Tres dies de burgit y de cansament pels joves, que no deixen diversió ahont concórrer. De tot hi ha hagut y

finis per no mancarhi res s'han fet concerts ab totes les pessas obligades y s'ha obsequiat al Ajuntament ab aquells valsos necessaris a les serenates, que de tot tenen menys sentiment artistich.

Per una adulteració casi inverossimil del públich, les pessas obligades d'un instrument qualsevol—millor el cornet o el fiscorn—son les més aplaudides. No hi fa res que no hi hagi melodia, ni gust, ni música, tot consisteix en la gimnasia del músich y ab els pulmons! Vinguen moviments de cames y brassos, y si toca'l cornet, bufar fort y fer notes ben depressa, ab les galtes vermelles de la inflor.

El músich que sap conjuminar aquestes qualitats de «mímica desesperada» y forsa pulmonar, obtindrà ab tota seguretat l'aplaudiment unànim del públich. Y are ens vé a la memoria'l cas d'aquell músich al qual tothom contemplava embadalit, mentres tocava'l contrabaix, fent tota classe de moviments desordenats y espantables per lo trágichs, quan tot d'una gira l'instrument y se posa a donar cops ab l'arquet a la fusta. Sembla que aixó havia de fer riure, veritat? donchs, no vulguen més aplausos y crits de molt bé, proferits ab el major entusiasme. Aquest cas es rigurosament històrich.

Y a més de ser antiartistichs y completament insipits els obligats de les Festes Majors, tenen els valsos de les serenates, especialment, en mitg dels espinguets del cornet, els arpegis descrits sense solta ni volta y els calderóns en tons aguts que s'allarguen fins ahont arriba la forsa pulmonar del músich, tenen, deya, un aire foraster, de flamenquisme, que contradiu el caràcter de les nostres Festes Majors essencialment catalanes.

Seria un gran bé l'escombrar de les Festes Majors aquesta corrupció de la música a la qual se mostra tant aficionat el públich. Nosaltres aixís que tinguém ocasió insistirem sobre la necessitat de suprimir els obligats y els valsos de les serenates que'ns transporten de la terra de la luz y del sol y de les castanyoles, si abans no'ns han agafat ganes d'apretar a correr.

JOSEPET

SANT HILARI Y SON AVENS

I

Res ha despertat tant l'interés y curiositat del públich de Sant Hilari, en aquets últims hivern y primavera, que les importants retormes de que dita vila es objecte d'un quan temps ensá. Elles son actualment el tema més palpitant en les converses dels vehins y fins dels nombrosos forasters que ja hi estiuegen. Tant es aixís, que en els passejos, cafés, cases particulars, fonts y altres llocs de reunió, gairebé que no's parla d'altra cosa. L'admiració es gran, el comentari s'ha estés per tot arreu y l'entusiasme y aplaudiments son generals.

Y no cal extranyar que les reformes de la vila hagin tant vivament impresionat l'esperit de sos habitants, omplintlos els cors d'intensa alegria qu'expressen instintivament quan d'aixó se'ls parla. No cal extranyarho, perque el poble, temps feya que n'estava sedejós de reformes; les havia demanades, ab prechs particulars, en instancies enlairades al Municipi y per altres medis, sense que, per desgracia, may res li hagués sigut atès pels passats Ajuntaments, casi sempre indiferents ab tot quant fes relació ab els interessos morals y materials de la vila. Defecte, per altre part, aleshores, comú gairebé a tots els Ajuntaments, que's movien, si's recorda, més que per influencia propia, per perniciosa influencia centralista.

Mes els moderns avensos de la civilisació de Catalunya han portat en ella, en un relatiu curt espay de temps, per ara, un satisfactori cambi de situació política-administrativa. Al antich règim, passiu y rutinari, ha succehit el modern actiu y renovador. Pel primer, ben poca cosa se conseguia. Del segon, per lo que apareix, els pobles n'alcanstarán molts beneficis.

De la diferencia de resultats obtinguts per abdós règims, la vila objecte d'aquestes ratlles, n'ofereix un exemple ben notori. Cal no més recordar que les reformes no s'iniciaren en ella fins després d'haver germinat y crescut en l'esperit de sos habitants la llevor de les idees patriótiques sembrades arreu de Catalunya. O sia, fins després d'haver tingut el poble l'impuls y felís acert d'elegir per administradors de sos interessos, cansat com estava de son ranci estacionament, a persones aymants de sa patria y de son progrés, dotades d'inteligencia serena, molta activitat y bon sentit práctic, qualitats de que están adornats, per fortuna y be de la vila, y sense intenció de adular, els membres que componen l'actual Ajuntament.

Y per haber cambiat, donchs, aixís les coses, poden avuy els Hilarienchs contemplar, ab generals fruició y satisfacció, l'important, seria y trascendental obra que s'está portant a cap, essent ja molt avensada, com es la que fa referencia a la conversió en cloaca magna de la antiga riera que cercla les parets N. y E. de la vila. Hem dit important y trascendental per la vila, perque un cop finalizada dita obra será la base principal del nou sistema de desaigües qu'está en projecte y de l'existencia de l'hermosa y espayosa plassa que formarà el centre de lo que avuy, ja tothom, n'anomena «Aixamplis de la vila». Sens dupte, que aquestes dues grans mellores serán els factors més culminants de l'higienisació y embelliment de Sant Hilari.

L'arreglo, reconstrucció y neteja de les fonts y camins públics, plantanthi arbres y seyents; la bona costum d'escombrar a diari els carrers; la vigilancia del mercat, de les carns y de tot quant ofereix perill de convertirse en foch d'infecció, caser o públich, y esser per lo tant origen de mals y altres cosetes per l'istil; son mides d'higiene municipal que se veuen practicar actualment, disposades pel Ajuntament, el qual, pera que mellor puguin esser executades, ha augmentat la plantilla de ses empleats, fins a l'institució d'un guarda urbà vestit ab elegant trajo d'uniforme, que no solza ment está encarregat de la vigilancia de

lo esmentat, si que també de l'ordenació en l'entrada y sortida de tota classe de vehicols y caballeries. Veritablement que sorprenen avuy aquest embelliment y mellorament sanitari, pels quals may se preocuparen en lo més mínim els incuriosos Ajuntaments d'antany; tal era l'abandono en que tenien l'estat sanitari de la vila.

Malgrat aquest remarcable mellorament, bastant li manca encare a la vila de S. Hilari per haber arribat al cim de la perfecció. Mes per ara, ben contents poden estar sos vehins, ab el gran pas d'avens qu'en el camí del progrés ha donat la vila, mercés als actius y desinteressats treballs de son Ajuntament actual, el qui, seguint aquesta lloable conducta, es de creurer que, més endavant ocupará preferentment sa atenció en la construcció segons les regles de l'higiene, dels nous cementiri y matadero y desaparició dels actuals que ab disgust, empro ab veritat, tinch de dir tenen un aspecte asquerós; la fundació y subvenció d'un hospital y nomenament de metge y farmacéutich titular, pera la deguda estancia y asistencia als malalts pobres; el sanejament d'alguns barris y carrers de la vila, qu'encare que contadíssims, tenen quelcom d'inmundes.

Un cop realizadas totes aquestes millores y ab tot lo demés que ja hi ha fet, aquí será, allavores, que pugui dir, sense mentir, que S. Hilari es recó de mon? Lluny d'ésser tal cosa estarà la vila. Ben al contrari. Suficientment embellida y mellorada en son estat sanitari, ab tot lo relatat, será una de les mes atrayents de Catalunya per anarhi a estiuhejar, tant per motius de salut, com per recreo, y tal volta competirá ventatjosament ab altres viles catalanes, actualment molt renombrades y concorregudes en la temporada d'estiu. Y ens hem atrevit a dir que competirá ventatjosament ab elles, perque ademés de les bones condicions de clima que puguin esser comunes a una y altre, com, per exemple, frescor, constancia de temperatura, regular pressió atmosférica, puresa d'aigües, potabilitat de les aigües, sequetat del terreny, etc.; la vila de S. Hilari té dos privilegis, abdós més importants: l'un es l'exuberancia de la vegetació y riquesa de sa flora; y l'altre el justificat renom de les aigües miner medicinals, les més heroiques en la curació d'un gran nombre de malalties, especialment en la d'aquelles que tenen per causa comuna y patogénica un trastorn de nutrició, tenint en compte, no obstant, ses contraindicacions com agents terapéutichs que son, y que tenen en certs cassos especials que's presenten sovint en la práctica, qüestió aquesta del facultatiu entés.

Vegis, doncs, si sumades aquestes dues singularitats ab les altres excelents qualitats de clima esmentades més amunt, que no n'hi manca cap, encare que comunes á altres climes, si no resulta esser la vila de S. Hilari Sacalm veritablement una exquisitat climatològica catalana.

JOAQUIM SASTORTAS.

NOVES

LA FESTA MAJOR

Ab més concurrència de forasters que d'uns quants anys a n'aquesta part, va celebrarse la Festa Major, essent com

sempre animadíssima, regnant arreu alegria y expansió.

Les sardanes tocades per les cobles «Unió Cassanense» y «Serafins del baix Montseny» constituïren l'espectacle sobressortint, veientse tots els dies les places acurullades de gent, que ab afició puntejaven l'hermosa dansa catalana, formant rodones en tota l'amplada de la plassa. Els balls, a la nit, ja no cal dir que foren lluhidíssims y atapahits de dones hermoses.

A l'Església parroquial s'hi celebraren solemnes funcions religioses en honor als Sants Patrons, estant a càrrech de les dugues orquestes la part musical.

Y dissapte, tercer dia de la Festa Major, va ferse la tradicional Tornaboda a la font Vella, tant bellament cantada per en J. Ximeno en aquestes planes, y que per la cordialitat y lloch ahont se celebra resultà lo més simpàtic de la nostra Festa Major. L'acreditada cobla de Cassà de la Selva, ab el gust y afinació que ens té acostumats, va tocar hermoses sardanes a la font y après a la plassa.

A la nit va ferse ball al cafè de la «Unió», quina sala com els demés dies estava adornada gustosament. També hi hagué ball de rams, obsequiant ademés els joves a les noyes ab sorpreses que per lo originals foren molt celebrades.

Fins el dia 10 del present mes estaràn exposades a la secretaria del Jutjat municipal les llistes del cens electoral, poquentse fer fins el dit dia, en que termina el plas d'exposició al públich, les reclamacions corresponents pera la rectificació de nom, exclusió o inclusió.

Hem rebut la convocatòria als Jochs Florals de Badalona organitzats pel Centre Catalanista «Gent Nova». A més dels

tres premis ordinaris, se'n concedeixen onze d'extraordinaris, en metàlich o objectes d'art. Formen el Jurat calificador en Joan M.ª Guasch *President*, Ramon Vinyes, Jaume Bofill y Matas, P. Badia, Rafel Marquina y Joseph Climent, *vocals*. Joaquim Folch y Torres, *Secretari*. Els treballs deuen enviar-se abans del dia 24 de Juliol, al Centre Catalanista «Gent Nova».

Diumenge comensaràn en el cafè de l'Unió les celebrades funcions de *putxinell-lis* que van a càrrech, com cada istiu, de l'artista n'Artur Vilà.

La Unió Catalanista a n'en Guimerà.

Diumenge prop-passat aquesta entitat mare y propulsora del Catalanisme, va celebrar al Restaurant del Tibidabo, el banquet en obsequi al seu expresident l'Angel Guimerà. Estigueren presents a la festa o enviaren adhesió tots els senyors que han pertenescut a la Junta permanent de la dita entitat, menys els senyors Enrich Prat de la Riba, J. Puig y Cadafalch y F. Maspons y Camarasa que ni tant sols contestaren a l'invitació que se'ls feu.

Acabat l'àpat se pronunciaren eloqüents brindis en l'hor al poeta homenatjat resultant la festa digna del gran patrici y de la benemèrita «Unió Catalanista».

La festivitat de Sant Pere va ser celebrada ab solemnisssimes funcions religioses, ab motiu de coincidir ab l'acabament del Triduo dedicat al Sagrat Cor de Jesús.

L'altar major estigué tot ell guarnit ab exquisit gust, destacantshi al bell mitg, irradiant llum y magnificència, el diví Cor.

A les 10 va celebrarse un solemne

ofici, cantantse, per un nombrós chor compost de persones de la vila, l'explèndida missa *Te rogamus domine* de Termignon, la qual va obtenir una interpretació fidelíssima. Poden donar per ben guanyats els aficionats cantors, el gros nombre d'ensaigs que havien donat. Sobretot es de notar el verdader ayre religiós ab que sapigueren cantar-la, cosa no gayre acostumada en les petites poblacions.

A la tarde, després de les funcions del dia, va cantarse pel mateix chor un Trissagi ab bastant gust, acabat el qual el Rnt. Francisco Esquerrà, pronuncià un magnífich sermó, entonant eloqüentment un himne al Cor de Jesús.

Segurament els vers aymants del sagrat Cor, ne guardaran grat y perllongat recort d'aquestes festes.

S'ha publicat un ban dictant mides d'higiene y bon govern, que l'arcaldia farà complir rigurosament. Com tot lo que publica l'arcaldia d'uns quants anys ensà, el dit ban està redactat en català. De manera que no va ser Barcelona la primera població catalana que prengué aquesta costum altament ennoblidora y digne.

Registre Civil desde'l primer de Janer al trenta de Juny que acaba de finir: defuncions, 20; naixaments, 52; matrimonis, 9.

Ahir va celebrar la primera sessió el nou Ajuntament o més ben dit el vell, car es sabut que'n les eleccions del darrer Maig se reeligiren els mateixos regidors que havien de cessar. La distribució de càrrechs continua essent la mateixa, ocupant l'arcaldia y Tinencies els senyors Culí, Puig y Fàuria respectivament.

Imp. Via. D. Casanovas, Ronda Sant Pau, 67, Barcelona.

L' ESTIUADA

PERIODICH NACIONALISTA

Preus de subscripció per tota la temporada, 2 pessetes
NÚMERO SOLT 10 CÉNTIMS

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ, CARRER DE VICH, 9

Hotel d'Espanya

HABITACIONS PERA FAMILIES
Confort inmillorable

Plassa de l'Església y Mossen Cinto

HOTEL FAURIA

—(CALA MESTRA)—

Espayoses habitacions.

Obert tot l'any.

CARRER DE LA RECTORIA

Hotel Suis

—(DE)—

Narcís Poudevida

SITUAT A LA

PLASSA DE MOSEN VERDAGUER

RECORTS
DE

SANT HILARI

J. Ximeno y Planas

— Plassa de l'Església —